

တစ်ကျော့ပြန်
မုန်ကျားရှင်

မန်းစိုးအေး (ဝါးခယ်မ)
စုစည်းပြန်ဆိုသည်။

နိဒါန်း

အမှန်တကယ်တော့ "တကျော့ပြန်ဖုန်ကျားရှင်" ဆိုရင်ပိုပြီးမှန်ကန်ပါလိမ့်မယ်။ သူနဲ့ ခေတ်ပြိုင်ကြီးတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ဘိန်းဘုရင် ခွန်ဆာ၊ လော်စစ် ဟန်တို့ ကတော့ အသီးသီး ဘဝနိဂုံးချုပ်ကုန်ကြပါပြီ။ မောင်ကျန်ရစ် ဖုန်ကျား ရှင်ကတော့ မြုပ်ချည်၊ ပေါ်ချည်၊ ပြန်မြုပ်ချည် အလီလီဖြစ်ရာကနေ ၂၀၁၅ နှစ်ဆန်းပိုင်းမှာ ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်ရာ "ဘွား"ကနဲမှ တကယ့် ရုတ်တ ရက်ကြီး ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒီတစ်ချို့ စတင်ထွက်ပေါ်လာတယ်ဆိုရင်ပဲ ဒေါသတကြီးနဲ့ မြန်မာအစိုးရကို အမြစ်ကနေတွန်းလှန်ပစ်မယ် ကြိုးဝါးစိန်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ စာရေးသူ မြန်မာပြန်ဆို ထုတ်ဝေပြီးဖြစ်တဲ့ "အဆိပ်အတောက် ရွှေတြိဂံ" စာအုပ်ထဲက ဖုန်ကျားရှင်အကြောင်း ဖတ်ခဲ့ရသူတို့ က စာရေးသူကို ဖုန်ကျားရှင်အကြောင်း ထပ်မံရေးသားဖို့ တိုက်တွန်းခဲ့ကြပါတယ်။ စာရေးသူ လည်း တရုတ်ဘာသာနဲ့ ရေးသားထားတဲ့ ဖုန်ကျားရှင်အကြောင်း ရေးသား ချက် စာအုပ်တွေကို လက်လှမ်းမီသလောက် မွေနှောက်ပြီး ဤစာအုပ်ကို ရေးသားလိုက်ပါတယ်။

(က) ကိုးကန့် တိုင်းရင်းသား ဆင်းသက်လာပုံ

ဖုန်ကျားရှင်၊ လော်စစ်ဟန်တို့ ဆိုတာ ကိုးကန့်တိုင်းရင်းသားတွေပါ။ ခွန်ဆာကတော့ ဖခင်တရုတ်နှင့် မိခင်ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့ က ပေါက်ဖွား လာတာဖြစ်ပါတယ်။

သူတို့ အကြောင်းသိဖို့ ရာမှာ ရှေးဦးစွာ ကိုးကန့်တိုင်းရင်းသားတို့ မြန် မာနိုင်ငံဆီ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဆင်းသက်လာရတဲ့ သမိုင်းကြောင်းကို သိထား ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

စေ့စေ့ငုငု နောက်ကြောင်းပြန်လေ့လာပါက ကိုးကန့်တိုင်းရင်းသားတို့ ရဲ့ သမိုင်းအစကနဦးပိုင်းတုန်းက တရုတ် ပြည်၊ ယူနန်ပြည်နယ်မြို့တော် ခွန်မင်းမြို့ရဲ့ ပိစူပိုး (အဓမ္မလူသတ်ကုန်း) ကနေ အစချီတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် တရုတ်ပြည်၊ မင် (ပြည်)မင်း ဆက်ခေတ် (ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၃၆၈-၁၆၄၄) နှောင်းပိုင်း၊ ယုံလိမင်းဧကရာဇ် နှင့် တော်တော်လေးကို ဆက်စပ်မှုရှိနေပါတယ်။ ကနေ့ ဆိုရင် ကိုးကန့်တိုင်း ရင်းသား အများ အပြားက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တော်ဝင်မျိုးနွယ်စုတို့ ရဲ့ သား၊ မြေး၊ မြစ်တွေရယ်လို့ သတ်မှတ်ကြတယ်။ ဂုဏ်လဲ ယူကြပါတယ်။ ပိစူပိုးကုန်းက ခွန်မင်းမြို့၊ ဂူဟွာစန်းတောင်၊ အနောက်ဘက်တောင် ခြေ ဟွာစန်းတောင် အနောက်ဘက်လမ်း၊ မြောက်ဘက်အပိုင်းနဲ့ မတ်စောက် တဲ့ တောင်ကုန်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ မင်မင်းဆက်ခေတ် (ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၃၆၈-၁၆၄၄)နှင့် ကျင်(Ming)မင်းဆက်ခေတ် (ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၆၄၄

-၁၉၁၁) ခေတ်နှစ်ခေတ်စလုံး ဒီနေရာမှာ ပဲ မင်းမှုထမ်း အရာရှိရွေးချယ်ရေး၊ စာမေးပွဲဝင် (ယနေ့ ယူနန်တက္ကသိုလ်) နှင့် မြောက်ပိုင်း တံခါးအပြင် မြို့ဆင်ခြေဖုံး မြောက်ပိုင်း နှင့် လမ်းပေါက်တဲ့ တကယ့်အရေးပါတဲ့ ဆက်သွယ်ရေးလမ်းမ ကြီး ဖြစ်နေပါပြီ။ ဟိုတုန်းကတော့ အဲဒီနေရာမှာ ကြက်ဆူဆီရောင်းတဲ့ ဆိုင် တွေ ရှိခဲ့တယ်လို့ လဲ ပြောကြပါတယ်။ ကြက်ဆူဆီကုန်းရယ်လို့ လည်း တွင် ကျယ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။

ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၆၅၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ သမိုင်းရာဇဝင်မှာ ကွေ့ဘုရင် ရယ်လို့ နာမည်တွင် တဲ့ ယုံလိမင်းဧကရာဇ်ကျူယွဲ့လန်လက်ထက်၊ ထိုစဉ်က မင်မင်းဆက်ပျက်သုန်းလုနီးနီး အချိန်မှာ လယ်သမားသူပုန်ထမှုကြီး ပေါ်ပေါက်လာပါတယ်။ သူပုန်ခေါင်းဆောင်ပိုင်း ကျန်းရဲနဲ့ ကျုံးက အကြွင်းအကျန် တပ်သားဗိုလ်လီတင့်ကို၊ ဗိုလ်ပိုင်ဝံရှန်း တို့ ကို ဦးဆောင်ပြီး ၊ အနောက်ဘက်ကနေ စုန်ဆင်းလာပါတယ်။ ၎င်းတို့ က မင်မင်းဆက် တော င် ပို င်း ဘု ရ င် ရဲ့ အလံကိုလွှင့်ထူပြီး မန်ချူးတပ်နှင့် ရင်ဆိုင်စစ်ထိုးပါတယ်။ ၁၆၅၈ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလမှာ မင် (တောင်ပိုင်း) အကြွင်းအကျန် မှူးမတ်အနည်းငယ်တို့ က ကိုယ်ရံတော်တပ်သားတို့ ရဲ့ အစောင့်အရှောက်ကို ယူပြီး ဆင်းချလာကြပါတယ်။ ၎င်းတို့ က နန်ကင်းလမ်းကြောင်းအတိုင်း၊ သုတ်ခြေတင် ပြေးဆင်း လာပြီး ယူနန်ရဲ့ ကျူးယွဲ့လန်ဆီကို ဆိုက်ရောက်လာ ကြပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ခွန်မင်းမြို့မှာ မင်(တောင်ပိုင်း)ကို တည်ထောင် လိုက်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဂူဟွာစန်းတောင်ပေါ်မှာ ဘုရင့်နန်းတော်တည် ဆောက်လိုက်ပါတယ်။ ပိစူပိုးကြက်ဆူဆီကုန်းက စည်းကားသိုက်ဝန်းလာပါ တယ်။

ကျင်မင်းဆက်၊ စွန့်ကျူဘုရင် (၁၆) နှစ်မြောက် (သက္ကရာဇ် ၁၆၅၉) ပထမလ၊ လဆန်း ၃ရက်မှာ မန်ချူးဗိုလ်ချုပ် ဂူစန်းကွေ့က စစ်သည် အင်အား တစ်သိန်းဖြင့် ခွန်မင်းဆီ စစ်ချီလာပါတယ်။ နန်မိန် (တောင်ပိုင်းမင်) နန်းတွင်း အင်အားစုက ခွန်မင်းမြို့ကို လက်လွှတ်လိုက်ရပါတယ်။ ခွန်မင်းကို စွန့် လွှတ် လိုက်ပြီး ပေါင်စန်း ထိ န် ချူ န်း မှာ စစ်ရှုံးပြီး ဆုတ်ခွာလာပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ စုန်ဆင်းဆုတ်ခွာရင်းက မြန်မာနိုင်ငံထဲဆီ ဝင်ရောက်လာကြပါတယ်။

စစ်ရေးရှုံးနိမ့်လာတဲ့ နန်မင်(မင်တောင်ပိုင်း) မြင်းစီးကျွမ်းစစ်တပ်ကြီး က စစ်ရေးတရှုံးတည်း ရှုံးနိမ့်နေပေမယ့်လည်း အင်မတန် တိုက်ရည်ခိုက်ရည် ရှိပြီး ရဲစွမ်းသတ္တိရှိတဲ့ "လို" (လော်စစ်ဟန်နှင့် မျိုးနွယ်တူ) ဆွေမျိုးစုတပ်မှူး တစ်ယောက် ပေါ်ထွန်းလာပါတယ်။ အဲဒီတပ်မှူးကြီးရဲ့ မျိုးနွယ်စု ဆယ်ဆက် မြောက်ကဖြင့် နောင်တစ်ချိန်ရွှေတြိဂံမြေမှာ ဘိန်းရာဇာအဖြစ် ထင်ရှား လာမယ့် လော်စစ်ဟန်ပါပဲ။

"မင်သမိုင်းမှတ်တမ်း" အရ၊ မင်တပ်မှူးကြီး ကျူးယိုလန်ဟာ၊ နောက်လိုက်နောက်ပါ လူသူအယောက် ၁၅၀၀ ကျော်ကို ဦးဆောင်ပြီး တိန်ယဲ့ (ယခု- ထိန်ချူန်း)ကို ကျော်ဖြတ်ပြီး အနောက်ဘက်ဆီ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်လာပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံ မင်းနေပြည်တော် (ထိုစဉ်က အင်းဝ မြို့တော်ဟောင်း)ဆီ ဝင်ရောက်လာပြန်တယ်။ အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး မြန်မာ ဘုရင်က ၎င်းတို့ ကို မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ဘက်က တောင်တန်းဒေသတွေမှာ နေထိုင်ခွင့်ပေးလိုက်ပါတယ်။

သက္ကရာဇ် ၁၆၆၁ခုနှစ်၊ မြန်မာ့ထီးနန်း အပြောင်းအလဲမှာ

ဘုရင်သစ် မန်ပိုင် (မန်ပိုင်ဘုရင်ဆိုတာ မြန်မာ့သမိုင်းမှာ တောင်ငူခေတ်၊ ပြည်မင်းလို့ ယူဆရပါတယ် မြန်မာပြန်ဆိုသူ) မင်း နန်းတက်လာတော့ အနေအထားကို ရှုမြင်သုံးသပ်မိပြီး လက်ရွေးစင်တပ်သားတွေနဲ့ ညဉ့်ဦးပိုင်းမှာ ဝင်တိုက်ပါ တယ်။ စစ်ရှုံးပြီး ဝင်ရောက်လာတဲ့ နန်မင် (တောင်ပိုင်းမင်) မှူးမတ်၊ စစ်သည် ၊ တပ်မှူး တစ်ဆယ်ကျော်ကို ခုတ်သတ်ရှင်းလင်းလိုက်ပါတယ်။ မင်မင်းဆက် နောက်ဆုံးဘုရင်ကို ဖမ်းဆီးအကျဉ်းချလိုက်ပါတယ်။

၁၆၆၂ ခုနှစ်၊ နန်းမင် (တောင်ပိုင်းမင်) ဝူစန်းကွေ့က လူအင်အား တစ်သိန်း မြင်းတပ်နှင့် ပါ နုကျန်း (မြန်မာနိုင်ငံဘက်ဆီ ရောက်တော့ သံလွင်မြစ် မြန်မာပြန်ဆိုသူ)ကြီးကို ဖြတ်ကျော်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ မန္တလေး ဆင်ခြေဖုံးဆီ တိုက်ရိုက်ရောက်ရှိလာပါတယ်။ မန်ပိုင်မင်း (ပြည်မင်း)က ယုံလိဘုရင်မင်းမြတ်ရယ်၊ ၎င်းရဲ့ မယ်တော်၊ မိဖုရား၊ မောင်းမမိသံတို့ ကို ဖမ်းဆီးပြီး မန်ချူးမင်းလက်ထဲ ဝကွက်အပ်နှင်းလိုက်ပါတယ်။ ဒါက နှစ်နိုင်ငံ အေးချမ်းရေးအတွက် မြန်မာတို့ ဘက်က လုပ်ဆောင်လိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

နန်းမင် (တောင်ပိုင်းမင်) ဘုရင်ကို ခွန်မင်းမြို့ဆီ ချုပ်နှောင်ခေါ်ဆောင် သွားပါတယ်။ မြန်မာဘုရင်က မန်ချူးဘုရင်ရဲ့ ငြိငြင်မှုကို မခံရလေအောင် လုပ်ဆောင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ တရားခံ ကျူးယိုလန်ကို ပိစူပိုးကုန်းရဲ့ ကျန်းချန်ဘုရားကျောင်း (ယနေ့ လိမင်ရှန်)မှာ ချုပ်နှောင်ထားလိုက်ပါတယ်။ မန်ချူးဘုရင်က ခန်းရိုးခုနစ် လေးလပိုင်း (၁၆၆၂ခုနှစ်)မှာ နန်းမိန့်ဘုရင်ကို မန်ချူးစစ်သူကြီး ဝူစန်းကွေ့ က လေးညှို့ကြိုးနဲ့ ပိစူပိုး ကုန်းထက်မှာ အတင်း အဓမ္မပဲ လည်မျိုကိုညှစ် သတ်လိုက်ပါတယ်။ မင်မင်းဆက်ခေတ် အပြီးသတ် ပျောက်ကွယ်သွားပါပြီ။

လည်မျိုညှစ်အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ နန်းမိန့်မင်းရဲ့ အခြွေအရံများ ဖြစ်တဲ့ အကြွင်းအကျန်တပ်သား အရေအတွက် ထောင်ချီရှိတဲ့ စစ်ပြေးဒုက္ခသည် ဆီ တွေက မာလိပါးဆည်ရှိရာဆီ ပြေးလားကြပါတယ်။ ဒီနေရာ၊ ဒီဒေသ၊ အမည်နာမရဲ့ မြန်မာလို အဓိပ္ပာယ်က "အရိုင်းအစိုင်းဆုံး နယ်မြေ" ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုအခါ "မြန်မာနိုင်ငံ ကိုးကန့်ခရိုင်" ဆိုပြီး တွင် ကျယ် နေပါပြီ။ ပိုင်းခြားထားတဲ့ ကိုးကန့်နယ်မြေ ပိုင်းပိုင်း ကြီးဟာ မြင့်မားများ ပြားလှ တဲ့ တောင်ကုန်းတွေက အနွဲ့အပြားပါ။ အဓိကကျတဲ့ တမန်တာရိုး ကြီး သုံး ခု နဲ့ ဖွဲ့စည်းထားပါတယ်။ ဒီအထဲမှာ အကျော်ကြားဆုံးကတော့ ဘိန်းအမြောက် အများ ထွက်ရှိတယ်လို့ တွင် ကျယ်နေတဲ့ မာလိပါး ဖြစ်ပါတယ်။ ပျမ်းမျှ ခြင်း ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင်အထက် ၁၂၁၆ မီတာ အမြင့်ရှိပြီး၊ နှစ်စဉ် ပျမ်းမျှအပူချိန် ၁၆.၈၁ရှိပြီး မိုးရေချိန်ကတော့ ပျမ်းမျှ ၁၆၇၄မီလီမီတာ ရှိပါတယ်။

ဘဝဇာတိရင်းမြစ်ကို ဖုံးကွယ်ထားပြီး မထင်မရှား အခြေချနေထိုင် ခဲ့ကြတဲ့ ကနေ့ကိုးကန့်နယ်မြေက ဟန်တရတ်မျိုးနွယ်ဖွားတို့ က တကယ် တော့ တရုတ်ပြည် မင်နောက်ဆုံးမင်းဆက်တုန်းက မျူးမတ်တပ်၊ ဗိုလ်တပ် သားတို့ ရဲ့ ဆင့်ပွားမျိုးဆက်များကို အချက်အချာ မဏ္ဍိုင်ထားကြခြင်း ဖြစ် ပါတယ်။ အဲဒီသူတွေထဲက ကွန်ဖူးသိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်မားလှတဲ့ "ရန်" ဆွေမျိုးမိသားစု တစ်စု ရှိပါသေးတယ်။ သူ့အဘိုး စစ်သူကြီး မုရင်းဆိုတာ ယူနန်ဒေသကို အခြေချရောက်ရှိစဉ်ကာလတုန်းက အားထားရတဲ့ သူရသတ္တိ ရဲစွမ်းမှုရှိတဲ့ စစ်သူကြီးဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ လဲ ယူနန် အနောက် တောင်ပိုင်းမှာ သမိုင်းစဉ်တစ်လျှောက်လုံး ကြံ့ကြံ့ခံ

စောင့်ကြပ်ခဲ့တဲ့ စစ်သူကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အနောက်တောင်ပိုင်း နယ်မြေဒေသ၊ ပထဝီ အနေအထားရော၊ ပြည်သူပြည်သားတို့ ရဲ့ စိတ်နေသဘောထားကိုပါ နဲ့နဲ့စပ် စပ် သိမြင်တဲ့ သူလည်း ဖြစ်ပြန်တယ်။ အကြီးအကဲ ရန်ဟာ ယင်းနယ်မြေရဲ့ စော်ဘွားအဖြစ် လေးစားအသိမှတ်ပြုခံရပါတယ်။ နန်းမိန့်မင်းဘက်တော်သား စစ်ပြေးဒုက္ခသည် ပြည်သူပြည်သားများကို ဦးစီးဦးဆောင်ကွပ်ကဲ အုပ်ချုပ်ပြီး မန်ချူးတပ်ဖွဲ့ရဲ့ လိုက်လံသတ်ဖြတ်မှုကို ခုခံကာကွယ်ပေးနေရပါတယ်။

မူလဌာနေ တိုင်းရင်းသားတို့ နှင့် အချင်းများ ပြီး ပြီးသူရန်ဘက်တွေ ဖြစ်ကုန် ကြရပါတယ်။ ရိုးသားဖြောင့်မတ်ပြီး သဘောထားကောင်းလှတဲ့ မူလဌာနေ တိုင်းရင်းသားတို့ က ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ဒရုကြမ်း ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်လာ ကြတဲ့ ဧည့်နိုင်ငံသားတို့ နှင့် က ဘယ်လိုမှ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်စွမ်း မရှိချေ။ တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်ရင်းက တစစဖြင့် တောနက်ရှိုင်းကြီးထဲဆီ ဆုတ်ခွာလာ ကြရပါတယ်။ တရုတ်အမျိုးသား ဘုံကျောင်းအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုက မြန်မာ ပြည်မြောက်ဘက် ကုန်း ပြင် မြင့် မှာ အရေအတွက် သိန်းချီများ ပြားလှတဲ့ သမိုင်းအထောက်အထားကို တူးယူရရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒီနောက်ပိုင်းမှာ ကိုးကန့် စော်ဘွားများ နှင့် လွိုင်ကော်စော်ဘွားတို့ က တရုတ်ပဒေသရာဇ်မင်း ဧကရာဇ် အုပ်ချုပ်မှု အမွေအနှစ်ကို ဆက်ခံလိုက်ကြပါတယ်။ တစ်လျှောက်လုံး အုပ်ချုပ်လာခဲ့တာမှာ ၁၉၆၂ ခုနှစ် ရောက်လေတော့မှ ရန်မိသားစုနှင့် ဗိုလ်ချုပ် နေဝင်းတို့ ညှိနှိုင်းသဘောတူညီချက် ရရှိသွားပါတယ်။

(ခ) ဖုန်ကျားရှင်နှင့် လော်စစ်ဟန်
(၁-ခ) လော်ရယ်၊ ဖုန်ရယ်၊ ဘိန်းရယ်

အကြောင်းမသိသူတွေရဲ့ အမြင်က ဖုန်ကျားရှင်ဟာ လော်စစ်ဟန်ရဲ့ ရန်သူဟောင်းဖြစ်တယ်လို့ ထင်ကြပါတယ်။

အမှန်ကတော့ တစ်ချိန်က ဖုန်ကျားရှင်ဟာ လော်စစ်ဟန်နှင့် တွဲဖက်ပြီး ကိုးကန့် အရေးတော်ပုံကြီးကို အခြေပြုခဲ့တဲ့ သူတွေဖြစ်ကြပါတယ်။ ရွှေတြိဂံနယ် မြေဒေသမှာ သူတစ်ယောက်တည်း အဖြစ် စိုးမိုးခဲ့ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့မူးယစ်ဆေးဝါး ဘိန်းရာဇာကြီးတို့ ရဲ့ ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့ သမိုင်းတစ်ခု ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ နှစ်ဦးသားက တစ်ရပ်တစ်ဆွေတည်း ဖြစ်ကြပါတယ်။ ရေကို ပိုင်းခြားမရသလို သူတို့ နှစ်ဦးကလည်း ဖြတ်တောက်မရတဲ့ မေတ္တာသံယော ဇဉ်းတွေက မတူခြားနား ပဋိပက္ခတွေများ လျော့ပါးသွားတဲ့ အခါမျိုးတွေမှာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ကာ အကြင်နာတရားတွေ ရှင်သန်လာပြန်တယ်။ ဆက်ဆံရေး တွေက အေးစက်ရာကနေ တရင်းတနှီး နွေးထွေးရှင်သန်လာပြန်တယ်။ ဒါတွေက သူတို့ ကြားမှာ ဘယ်လို့ မှ ဖြတ်တောက်လို့ မရနိုင်တဲ့ အခိုင်မာဆုံး သံယောဇဉ်ကြိုးတစ်မျှင် ဖြစ်နေတာကြောင့် ပါပဲ။ အဲဒါက မာလိပါးတို့ ရဲ့ ထူးခြားချက် ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတို့ အပေါ် မှာ တော့ နေဝန်းထွက် စနံနက်ခင်းဖြစ်ပြီး၊ ရန်သူအဖို့ ကတော့ ဝင်တော့မယ့် နေမင်းရဲ့

ညနေဆည်းဆာအချိန်လိုပါပဲ ကိုးကန့်တို့ အချင်းချင်း အတွင်းရေး ပဋိပက္ခ တွေများ ပြားလှပါတယ်။ အတွင်းရေး ပဋိပက္ခကနေ မညာမတာ သတ်ကြဲဖြတ်ကြတာကလည်း မကြာခဏပါပဲ။ ကိုးကန့် ကို လူတွေက စိုးရိမ်ကြောင့် ကြပြီး ပြောဆိုခဲ့တဲ့ စကားတစ်ခွန်း ရှိပါတယ် "အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ဆန့် ကျင်တိုက်ခိုက်တဲ့ နယ်မြေ" တဲ့ ။ ဒီလိုမျိုး သဘောသဘာဝ ရှိနေတယ် ဆိုပေမယ့်လည်း သူတို့ ဟာ "ကျောချင်း" ကပ်ကြတဲ့ တစ်ချိန်တည်းမှာ တော့ တောင့်တင်းခိုင်ခန့်တဲ့ အစုကြီးတစ်ခုအဖြစ် ပြန်လည် ပေါင်းစည်း သွားကြပြန်တယ်။ ဒါကို မျက်ကွယ်နေလို့ မရပါ။

တကယ်လည်း ဟုတ်မှန်နေပါတယ်။ ဒီလိုမျိုးနွယ်စုတစ်ခုက အချင်းများ လိုက် ပြန်တည့်လိုက် ခွာပြလိုက် သံသရာလည်နေပါတယ်။ အတွင်းရေး ရှုပ်ထွေးလွန်းလှတဲ့ သူတို့ ရဲ့ ဘုရင် ရာဇပလ္လင်ကို ဘယ်သူထိုင်ထိုင် ခိုင်မြဲမှုက ရှိစမြဲပါ။ နေရာထိုင်ခင်း မြဲမြံရုံတင် မကသေးပါ ပြင်ပလောကအထိ ဩဇာသက်ရောက်မှု ရှိနေပြန်ပါသေးတယ်။ ကိုးကန့်နယ်မြေရဲ့ ပြင်ပအထိ ဩဇာကျယ်ပြန့်ခဲ့တာကတော့ ရန်စော်ဘွားမျိုးနွယ် လက်ထက်ကတည်းက မာလိပါးသားက နယ်မြေအတိုင်းအတာတစ်ခုကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ပါတယ်။ စော်ဘွားတွေ ပျက်သုန်းပျောက်ကွယ်သွားတော့ စော်ဘွားမျိုးဆက်ဖြစ်တဲ့ မမလေး အောလစ်ရန်းက သံလွင်မြစ် အရှေ့ ဘက်ကမ်းကို ကိုးကန့် သားတို့ ရဲ့ စီးပွားရေး လက်သဲရှည်ကြီးနဲ့ ရွှေတြိဂံရဲ့ လည်မျိုဒေသတဝိုက်ကို ထိုးစိုက် ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အဲဒီစီးပွားရေး အဓိက ပင်မသွေးကြော နယ်မြေ ကြီးကို ကြီးစိုးချုပ်ကိုင်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ စီးပွားရေးသွေးကြော အကြီး ကတော့ ဘိန်းကုန်သွယ်မှုပါပဲ။

အရိုက်အရာ ဆက်ခံခဲ့တဲ့ လော်စစ်ဟန်လက်ထက်က
မြင်းခွာနေရာမှာ ကားဘီးရာတွေ အစားထိုး နင်းချေလိုက်ပါတယ်။
မမလေး အောလစ်ရန်းရဲ့ ကြွယ်ဝတဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေနဲ့ ဒေသခံ
ဘုရင်အရှိုက်အရာကို ဆက်ခံလိုက်ပြီး အရှိန်အဟုန်
မြန်မြန်သွက်သွက်နဲ့ ရွှေတြိဂံဒေသတစ်ခုလုံးအထိ ချဲ့ထွင်လိုက်တယ်။
တြိဂံ သေးသေးကွေးကွေးလေးကို ဧရာမပိရမစ်ကြီးတွေ ဖြစ်လာ
အောင် အကြီးအကျယ် ချဲ့ထွင်လိုက်ပါတယ်။

လော်စစ်ဟန် နှောင်းပိုင်း ကာလရဲ့ ကိုးကန့် ဘိန်းဘုရင်
အရိုက်အရာမှာ အလှည့်ကျသူကတော့ ဖုန်ကျားရှင်ပါပဲ။
အောလစ်ရန်းနှင့် လော်စစ်ဟန်တို့ နှစ်ဦးသား ပေါင်းစည်းရာမှ တဖန်
အကျိုးတူ ပူးပေါင်းမှုတွေ ပြန်ဖြစ်လာ ကြပြန်တယ်။
ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါကပဲ ကိုးကန့် ဘုရင် တက်လုပ်လုပ် ဟောဒီ
ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပေါ်မြေတပြင်လုံးမှာ ပေါ်ပီပန်းတွေ
အလှကြွယ်ကြွယ်နဲ့ ဝေဆာပွင့်လန်းနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်
ဟောသလိုမျိုး တင်စားလို့ ရနိုင်ပါတယ်။

ဒီခေတ်၊ ဒီကာလ၊ ဒီကိုးကန့်မင်းရဲ့ ရာဇပလ္လင်က ပေါ်ပီမြေပြင်ပေါ်
မှာ တည်ရှိနေပါတယ်။ ကိုးကန့် မင်းဧကရာဇ်က ပေါ်ပီပန်းခင်းထဲမှာ
လမ်းသလား နေမှာ ဖြစ်တယ်။ ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့
ခြေထောက်နင်းထားတာက ဘိန်းစီးပွားရေး မြေသာလျှင် ဖြစ်ပေတယ်။

အောလစ်ရန်း ခေတ်တွေတုန်းက ဖုန်ကျားရှင်ဆိုတာ ပမ္ဘားလေး
တစ်ယောက်ပါ။ ဖုန်က လော်ထက် အသက်နှစ်နှစ်ကြီးပါတယ်။
သားအကြီး ဆုံးဖြစ်တယ်။ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့
လော်စစ်ဟန်လိုမျိုး မဟုတ်ပါ။ သူ့ရဲ့ ဘိုးဘေးစဉ်ဆက်က အတော်လေး

ချို့တဲ့ ရှာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အဘိုးက စာပေမြတ်နိုးတဲ့ သူ ဖြစ်တယ်။ သားသမီး၊ မြေး၊ မြစ်တွေကို စာပေမှာ မွေ့လျော်နိုင်ဖို့ အတွက် ဖုန်မျိုးနွယ်စုတို့ က အလေး ထားပါတယ်။

(၂-ခ) ကျောင်းအတူ နေခဲ့ကြတယ်

ကိုး က နံ့ မှာ အစိုးရ (ကိုးကန့်အစိုးရဆိုတာကို ရည်ညွှန်းတာပါ) မူလတန်းကျောင်း ဖွင့်လှစ်တော့ ဖုန်ကျားရှင်ကို တရုတ်ပြည် ကျွန်ခန်းမြို့ တက်တန်းရွာရဲ့ မူလတန်းကျောင်းကို ပို့ထားပါတယ်။ တက်တန်းရွာက ကျောင်း အတူတက်တဲ့ ကျောင်းသားတစ်ယောက်ရဲ့ အိမ် မှာ ဖုန်ကျားရှင် နေထိုင်ပြီး ကျောင်းတက်ပါတယ်။ ဒီတုန်းက သင်ကြားရတဲ့ စာတွေက ရှေးဟောင်းတရုတ်စာပေတွေပါ။ သင်ရိုးညွှန်းတမ်းအားလုံး (သုံးလုံး ဆက် သံပေါက် သတ်ပုံကျမ်း) လိမ္မာမှု၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါတရား၊ ကွန်ဖြူးရှပ်ဩဝါဒ ကျမ်း၊ အဲဒီ ကွန်ဖြူးရှပ်အယူဝါဒ ပညာရေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဖုန်ကျားရှင်က စာပေ ဖတ်ရှုရာမှာ အင်မတန်ဝါသနာပါတဲ့ ကျောင်းသား ဖြစ်ပါတယ်။

၁၉၄၆ခုနှစ်၊ ကိုးကန့်မှာ အစိုးရ (ကိုးကန့် အုပ်ချုပ်ရေးကို ရည်ညွှန်း ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်)က မူလတန်းကျောင်း ဖွင့်လှစ်လိုက်တယ်။ ဖွင့်လှစ်ပြီး မကြာခင်မှာ အဲဒီမူလတန်းကျောင်းကို စစ်သင်တန်းပေးတဲ့ စစ်ရေးလေ့ ကျင့်ပျိုးထောင်တဲ့ ကျောင်းအဖြစ် ပြောင်းလဲဖွင့်လှစ်လိုက်တယ်။

ဖုန်ကျားရှင် ကိုးကန့်ဆီကို ပြန်ရောက်လာပါတယ်။ စစ်သင်တန်း ကျောင်းတက်ဖို့ အမည်စာရင်းပေးသွင်းလိုက်ပါတယ်။ လော်စစ်ဟန်နဲ့ က တစ်ကျောင်းတည်းနေတဲ့ ပညာသင်ဖက် ဖြစ်လာပါတယ်။ ကျောင်းနေဖက် သူတို့ နှစ်ယောက်သားဟာ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း လေ့ ကျင့် သင် ပေး တဲ့ စစ်ပညာကို ပင်ပင်ပန်းပန်း ဇွဲလုံ့လနဲ့

အတူတကွရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဝမ်ပူစစ်ကျောင်းကြီးက
အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ကူမင်တန် စစ်သင်တန်းဆရာက ငယ်ရွယ်တဲ့
လော်စစ်ဟန်ကို ထက်မြတ်တဲ့ စစ်သားတစ်ယောက် ဖြစ်အောင်
လေ့ကျင့်ပျိုးထောင်ပေးခဲ့သလို ဖုန်ကျားရှင်ကိုလဲ လျှမ်းလျှမ်းတောက်
ပြောင် မြောက်တဲ့ တပ်မှူးတစ်ယောက်ဖြစ်အောင်
မြေတောင်မြှောက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ နှစ်ယောက်သား
စစ်ကျောင်းတံခါးဝထဲ ပြိုင်တူဝင်ခဲ့ကြပြီး အဲဒီတံခါးကပဲ
ပြိုင်တူထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။ စော်ဘွားတွေ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့တဲ့
ကိုးကန့် ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့ ထဲမှာ လော်စစ်ဟန်နှင့် ဖုန်ကျားရှင်တို့
တပ်ဖွဲ့မှူးတွေအဖြစ် အသီးသီး ထမ်းဆောင်ကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က
အစပြုပြီး အသက် (၁၄) နှစ်နှင့် (၁၆) နှစ်အရွယ်
ချာတိတ်ငယ်လေးနှစ်ယောက် တစ်ယောက် တစ်နေရာဆီမှာ
စစ်မှုထမ်းလာခဲ့ကြပါတယ်။

(၃-ခ) တစ်ယောက်တစ်နေရာစီ

အ စ ဦး ပို င်း မှာ လော်စစ်ဟန်ကတော့ ဖုန်ကျားရှင်လောက်
ဆန္ဒမပြည့် ခဲ့ပါ။ စော်ဘွားတွေတပ်လျော့ချရာမှာ သူပါ
အလျော့ခံလိုက်ရပါတယ်။ အလုပ်လက်မဲ့ဘဝမှာ ဖဲသမားကြီးလုံးလုံး
ဖြစ်သွားပါတယ်။ နေ့ရောညပါ လောင်းကစားဝိုင်းမှာ ပဲ
ကျင်လည်နေပါတယ်။ ပြိုင်ဘက်ဖုန်ကျားရှင် ကံကြမ္မာက
ဘဝနိဂုံးချုပ်ရတော့မယ့် စော်ဘွားခေတ်က ကံကြမ္မာနှင့် တစ်သား
တည်း ဆက်စပ်နေပါတယ်။ လော်စစ်ဟန်က မမလေး အောလစ်ရန်းရဲ့
နောက် ကို လိုက်ပါပြီး လာအို၊ ထိုင်းနိုင်ငံတို့ မှာ မျက်စိဖွင့်
နားစွင့်နေခဲ့ပါတယ်။

ရှေးမနှောင်းမှာ တင်ပဲ သူ့မှာ ကိုယ်ပိုင်မြင်းဝန်တင်တပ်ဖွဲ့နှင့် လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့ ရှိလာပါတယ်။ ဘိန်းတင်ဆောင် ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားတဲ့ တပ်ဖွဲ့ ကြီးကို ခေါင်းဆောင်ပြီး ရွှေတြိဂံ ဝမ်းဗိုက်ထဲကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာပါ တယ်။

ဘိန်းလုပ်ငန်းနဲ့ လော်စစ်ဟန် ဟန်ကျပန်ကျ ဖြစ်နေချိန်မှာ ဖုန်ကျားရှင် ခမျာ တစ်လျှောက်လုံး စော်ဘွားတွေရဲ့ သေနတ်ကို ထမ်းနေရပြီး ကိုးကန့် မှာ ပဲ ခြေကုပ်မြဲနေပါတယ်။ တရုတ်ပြည်သားတွေကတော့ ဖုန်ကျားရှင်ရဲ့ စွမ်းရည် သတ္တိကို ကောင်းကောင်း ကြီး သိထားကြပါတယ်။ အကြောင်းအရာ တစ်ခု ကို သာဓက ထောက်ပြရရင်-

၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်မှာ တုန်းက ကျွန် ခန်း ခရိုင်မြို့ဟောင်းဆီကို ဖုန်ကျားရှင်ရဲ့ အစွမ်းအစနဲ့ ပထမဦးဆုံးသော ဂျစ်ကားတစ်စီးကို မရ ရအောင် ရယူခဲ့ပါတယ်။ ထိုစဉ်ကာလတုန်းက ဂျစ်ကားတစ်စီး ရယူနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းက အံ့မခန်းလောက်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်နေပါတယ်။

လောစစ်ဟန်နှင့် စော်ဘွား ဂျင်မီရန်း တို့ ရဲ့ ဆက်ဆံရေးက ပူးတွဲခွာတုံ ဖြစ်နေပါတယ်။ ရှုပ်ထွေးပွေလီတဲ့ လောကထဲမှာ လော်စစ်ဟန်က ဖုန်ကျားရှင်ထက် အရင်ရောက်နေပါတယ်။ ဖုန်ကျားရှင်ဘဝက စော်ဘွားတွေ နောက် တစ်သားတည်း ကပ်နေလိုက်ရရှာပါတယ်။ တရုတ်ပြည်နှင့် လည်း ဆက်ဆံရေး အင်မတန် ကောင်းနေပါတယ်။ ထိုထိုသော မတူကြတဲ့ ခြယ်လှယ်မှု အကြောင်းရင်း အချက်အလက်တွေက လော်နှင့် ဖုန်နှစ်ဦးသား လျှောက်လှမ်းကြတဲ့ လမ်းက တစ်စ၊ တစ်စ ပိုပိုပြီး

ဝေးကွာသွားပါတော့တယ်။

(၄-ခ) စော်ဘွားတပ်၊ လော်စစ်ဟန်တပ်၊ ဖုန်ကျားရှင်တပ်

လော်စစ်ဟန်ခမျာ အတက်က ကြမ်းသလောက် အကျကလည်း
မသက်သာလှပါဘူး။ ဖုန်ကျားရှင်ကတော့ တည်တဲ့ငြိမ်သက်လို့
နေပါတယ်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းက
အာဏာသိမ်းလိုက်ပါတယ်။ နယ်စပ်ခြံစည်းရိုးက
နေရာထိုင်ခင်းအားလုံးကို ချိုးဖျက်လိုက်တယ်။
ထောင်သွင်းအကျဉ်းချခံနေရတဲ့ လော်စစ်ဟန်က အစိုးရရဲ့ အသုံးချမှုကို
ဗွေဆော်ဦးခံရပါတယ်။ လော်စစ်ဟန်ကို လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး ကိုးကန့်ဆီ
ပြန်သွားခိုင်းကာ အစိုးရအလိုကျ အထူးကာကွယ်ရေးတပ်ကို ဖွဲ့
စည်းခဲ့ရပါတယ်။ နေဝင်ချိန် ရောက်နေတဲ့ စော်ဘွားအုပ်စု
စိတ်ဝမ်းတွေကွဲကုန်ကြပါတယ်။ ဖရိုဖရဲဖြစ်ပြီး ကိုယ့်လမ်း
ကိုယ်လျှောက်ကြတယ်။ ဖုန်ကျားရှင်က ကိုယ့်ဘဝတောင်
ကိုယ်မပိုင်တော့တဲ့ အခြေအနေမှာ သူတို့ ရဲ့ လက်နက်ကို
စော်ဘွားတွေရဲ့ လက်ထဲ ပြန်အပ်လိုက်ပါတယ်။

စော်ဘွားတွေလက်ထဲ လက်နက်ပြန်အပ်လိုက်တဲ့ ဖုန်ကျားရှင်က
သူ့ ရဲ့ တတိယညီဖြစ်တဲ့ ဖုန်ကျားဖုနှင့် တွဲဖက်ပြီး
ကိုယ်ပိုင်လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းလိုက်ပါတယ်။
သူတပ်ဖွဲ့သားအားလုံးက အားကောင်းမောင်းသန် လူငယ်လူရွယ်တွေ
ဖြစ်ကြပါတယ်။ သူတပ်ဖွဲ့က နောင်တစ်ချိန်မှာ မြန်မာ နိုင်ငံအစိုးရကို
တော်လှန်တိုက်ခိုက်တဲ့ တပ်ဖွဲ့ ဖြစ်လာပါတယ်။

နိုင်ငံရေးလက်နက်ကိုင် သမိုင်းဇာတ်ခုံပေါ်မှာ လော်နှင့် ဖုန်တို့
နှစ်ယောက် ထိပ်တိုက်တိုးလာကြပြန်ပါတယ်။ မတူ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်

တပ်နှစ် တပ် ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် စစ်ချင်းမှာ မတည့်အတူတူ
နေကြပါသေး တယ်။ နောင်နှစ်အတန်ကြာတော့မှ အပြန်အလှန်
တိုက်ခိုက်ကြတဲ့ ဇာတ် ရှုပ်ကြီးကို ခင်းကျင်းကြပါတယ်။ အစဦးပိုင်း
အချိန်ကတော့ အစပျိုးရေးကို နှစ်ဖက်တပ်ဖွဲ့ ကြိတ်ပြီး
စီမံစိုင်းပြင်းနေကြပါတယ်။

နှစ်နှစ်ကာလကို ကျော်လာပါတယ်။ ကိုးကန့်မှာ
အသင်းအပင်းတပ်ဖွဲ့ တွေ မှီလိုပေါက်နေပါတယ်။ တချို့ တပ်ဖွဲ့က
အင်အားအများ ဆုံး ရှိသလို သုံးလေးငါးယောက်နဲ့ လည်း တပ်ဖွဲ့ဆိုပြီး
ရှိနေပါတယ်။ အင်အားရာချီတဲ့ တပ်တွေလည်း ရှိနေပါတယ်။
တပ်အားလုံးက လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဖွဲ့စည်းကြရင်း အပြန်အလှန်
တိုက်ခိုက်ကြပြန်တယ်။ ပြိုကွဲလိုက်၊ ပြန်တွဲ လိုက်၊ ပျက်စီးလိုက်၊
ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လိုက်နဲ့ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေတာပါပဲ။ နောက်ဆုံးမှာ
အင်အားစုကြီး သုံးစုကွဲပြီး ကိုးကန့်မှာ ရပ်တည်နေကြပါတယ်။

၁။ စော်ဘွားဦးစီးတဲ့ မြန်မာအစိုးရဆန့်ကျင်တဲ့ လက်နက်ကိုင် တပ်။

၂။ လောစစ်ဟန်ရဲ့ မြန်မာအစိုးရ လက်အောက်ခံ ကာကွယ်ရေး
တပ်။

၃။ ဖုန်ကျားရှင်ရဲ့ မြန်မာအစိုးရ ဆန့်ကျင်ရေးတပ်။

မြန်မာအစိုးရက ကိုးကန့်စော်ဘွား လက်နက်ကိုင်တပ်တွေကို၊
အမြစ် ကနေ မြေလှန်ပစ်ချင်နေကြပါတယ်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်
ကိုးကန့်ခေါင်းဆောင် အသီးသီးကိုဖမ်းဆီးလိုက်သည် ။ အောလစ်ရန်း
အစရှိတဲ့ စော်ဘွားကျင်မီရန်း မိသားစုတွေကို ဖမ်းဆီးရုံတင်မကသေးပါ
လောစစ်ဟန်ပါအဆစ်ပါသွား သည် ။ ဒါကိုကြည့်လိုက်ရုံနဲ့
ကိုးကန့်လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့မှန်သမျှကို နယ်နမိတ်ပိုင်းခြားမှုတွေမှာ

ပိုင်းခြားမထားဘဲ ဝါးလုံးရှည်နဲ့ သိမ်းရိုက်လိုက် တဲ့ ရိုက်ချက်လို့ လဲ ပြောရမှာ ပါ။

အဲဒီရိုက်ချက်က မူလကစိတ်ဝမ်းကွဲနေတဲ့ ကိုးကန့်လက်နက်ကိုင် အသီးသီးကို တစ်ပေါင်းတစ်စည်းတည်း ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးသလိုမျိုး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ကိုးကန့်လက်နက်ကိုင်တပ်တွေက အချင်းချင်း တိုက်ခိုက် နေတာတွေကို ရပ်စဲလိုက်တယ်။ ချက်ချင်းပဲ တညီတညာတည်း စည်းလုံး သွားကြပါတယ်။ အစိုးရကို ပြောင်ဆန့်ကျင်ကြတယ်။ တပ်ဖွဲ့အင်အားကို သံလွင်မြစ်အနောက်ဘက်ဆီ အလုံးအရင်း ရွှေ့ ပြောင်းလိုက်ကြတယ်။ တိုက်ပွဲဝင်ရေးကို အစစအရာရာ အသင့်ပြင်ထားကြပါတယ်။ အစိုးရတပ်က ကိုးကန့် တပ်ဖွဲ့ကို အထင်မသေးဝံ့ပါ။ ဒါဟာဖြင့် ကိုးကန့် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ရဲ့ အကြီးမားဆုံးဖြစ်တဲ့ သွေးစည်းညီညွတ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ဒါက လည်း နိုင်ငံရေးအတွက်နဲ့ ရှုပ်ယှက်ခတ်တဲ့ အချိန်ကာလ နိဂုံးချုပ်ခြင်းရဲ့ အစကနဦးပိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အထိန်းသိမ်းခံထားရတဲ့ လော်စစ်ဟန်က မြန်မာအစိုးရရဲ့ ယုံကြည် အားထားမှုကို တဖန် ပြန်လည် ရရှိခဲ့ပါတယ်။ မြန်မာအစိုးရ ကမကထ ပြုပေးမှုနဲ့ ကိုးကန့် လက်နက်ကိုင်ကာကွယ်ရေးတပ်ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ပါ တယ်။ ဇော်ဘွားအုပ်ချုပ်မှုကို ပြတ်ပြတ်သားသား တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်လိုက် တယ်။ ဒါနဲ့ ပဲ ကိုးကန့် မှာ အင်အားစုတပ်ဖွဲ့ .ကြီးနှစ်ဖွဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။

(၁)မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရက ကျောထောက်နောက်ခံ ပေးထားတဲ့ လက် နက်ကိုင်တပ်။

(၂)စော်ဘွားမိသားစုက အမြဲတေ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ လက်နက်
ကိုင်တပ်။

ဒုတိယတပ်ဖွဲ့ရဲ့ တကယ့်အစစ်အမှန်က အင်အားစု အသီးသီးတွေ
စုပေါင်းထားတဲ့ မဟာမိတ်အင်အားစုတွေပဲဖြစ်တယ်။ ဒီလိုနဲ့
တစ်နှစ်ကျော် လာပါတယ်။ နှစ်ဖက်အင်အားချင်း
ယှဉ်ပြိုင်စစ်ခင်းကြတယ်။ နောက်ဆုံး မှာ စော်ဘွားအုပ်စုဟာ သမိုင်း
နိဂုံးချုပ်သွားပါတယ်။ လော်စစ်ဟန်က ကိုးကန့်တစ်ခွင်လုံးကို
ချုပ်ကိုင်စိုးမိုးပြီးတဲ့ နောက် စော်ဘွားစနစ်ဟာ ဇာတ်
သိမ်းသွားပါတော့တယ်။

မီခိုအားထားရတဲ့ သစ်ပင်ကြီး လဲပြိုသွားပါပြီ။ မှီတင်းနေထိုင်ကြတဲ့
ကျေးငှက်သာရကာတွေ၊ ရှဉ့်တွေ၊ မျောက်တွေမှာ
အမှီအခိုကင်းမဲ့သွားပါ တယ်။ လက်နက်ချသူကချ၊ ထွက်ပြေးသူကပြေး၊
တိမ်းရှောင်သူက တိမ်း ရှောင် ဝါးအစည်းပြေသလို
ပြိုကွဲသွားခဲ့ပါတော့တယ်။

တကယ်လို့ များ ဖုန်ကျားရှင်က လူသူစုရုံးပြီး တစ်စင်ထောင်တာမျိုး
ကိုမလုပ်ဘဲ၊ လော်စစ်ဟန်လက်အောက်မှာ ဝပ်တွားခယ
အမှုတော်ထမ်းမယ် ဆိုရင် "ဘိန်းဘုရင်နိုင်ငံတော်"ရဲ့ သမိုင်းကို
ဘယ်လိုမျိုး ရိုက်ခတ်နိုင်ပါ သလဲတဲ့ ။ ဒီလိုမေးခွန်းမျိုး
ပေါ်ထွက်လာပါတယ်။ ဒါလဲပဲ သိပ်ပြီးတော့
ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ကြီးတော့ ရိုက်ခတ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။
လော်စစ်ဟန် ဆီလက်အောက်ခံ ဝင်လာကြတဲ့ အားထားရတဲ့
ဗိုလ်တွေရှိပါတယ်။ ဥပမာ ဆိုရင် ကိုးကန့် မှာ မိသားစုကြီးတွေ
ဖြစ်ကြတဲ့ စူးဝံလုန်းတို့ ဒုစရိုက်လောက တောပုန်းကြီးကျွန်းစိန်၊

ဟွမ်ရှင်းဟို စတဲ့ အုပ်စုခေါင်းဆောင်ကြီးတွေက
လော်စစ်ဟန်နောက်လိုက် အစုအဖွဲ့ကြီးတွေဖြစ်လာကြတယ်။ သူတို့
အသီးသီး လျှမ်းလျှမ်းတောက် တန်ခိုးထွားခဲ့ကြပါတယ်။
နောက်ဆုံးတော့လည်း ကျဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားကြပါတယ်။
အသေဖြောင့်ကြတာ ရှိသလို၊ အသေဆိုးနဲ့ သေကြသူတွေလည်း ဒုနဲ့
ဒေးပါ။ ကိုယ့်အုပ်စုကို ဘယ်အဖွဲ့ ကမှ ခိုင်မာအောင်
ထိန်းမထားနိုင်ကြပါဘူး။

ဖုန်ကျားရှင်ကလဲ ဖုန်ကျားရှင်ပါပဲ။ သူလဲပဲ လော်စစ်ဟန်လိုမျိုး
ဗိုလ် ကျမင်းမူလိုတဲ့ သူပါ။ တစ်ဂူတည်းမှာ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် အောင်းရိုး
မရှိပါ။ တစ်ဦးက အစိုးရကို တော်လှန်သူ၊ ကျန်တစ်ဦးက
အစိုးရအလိုကျ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်သူ။ မတူညီကြတဲ့
နိုင်ငံရေးလမ်းကြောင်းကနေ ကိုယ့်ကြမ္မာ ကိုယ်ဖန်တီးကြရမှာ ပါ။
ကိုးကန့်ဘုရင် ဖြစ်လိုကြတဲ့ အာသာဆန္ဒချင်းက တော့ ထပ်တူထပ်မျှ
တူနေကြတယ်။

လော်စစ်ဟန်အာဏာစွဲကိုင်ပြီး ကိုးကန့်ကို အုပ်ချုပ်မင်းမူတဲ့
အစပိုင်း တုန်းက စော်ဘွားလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ တွေ၊
အရပ်လေး မျက်နှာမှာ ပြန့် လွင့်နေပါတယ်။ ကိုးကန့် နယ်မြေ
အရပ်ရပ်မှာ တောပုန်းဓားပြကြီးတွေအဖြစ် သူတလူ ငါတမင်း မင်းမူ
သောင်းကျန်းနေကြပါတယ်။ သေနတ်လက်နက် ကိုင်မှ
ထမင်းစားနေရတဲ့ ဖုန်းကျားရှင်က၊ ပြန့်ကျဲသွားတဲ့
လူသူလက်နက်တွေကို အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းပြီး ကိုယ်ပိုင်အလံကို
ငှားငှားစွင့်စွင့် လွှင့်ထူ လိုက်ပါတယ်။ ဖုန်ကျားရှင်က
တရားနည်းလမ်းကျကျ၊ သစ္စာသမာဓိ ရှိရှိ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တတ်တဲ့
လူတော်လူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်လို့

ထင်ပေါ်ကျော်ကြားပါတယ်။ သူက တတိယမြောက် ညီတော်မောင် ဖုန်
ကျားဖုန်နှင့် လျှို့ဝှက်ပြီး သေနတ်သုံးလေးလက်နဲ့ စတင်
လှုပ်ရှားပါတယ်။ ကိုးကန့် သားစစ်စစ်တွေနဲ့ ဖွဲ့ စည်းထားတဲ့ သူရဲ
လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ က အစိုးရ ဆန့် ကျင်ရေးကြွေးကြော်သံတွေ
ဟစ်ကြွေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက အစိုးရ ကို ဆန့် ကျင်တဲ့ အလံကို
လွှင့်ထူတဲ့ လက်နက်ကိုင်အင်အားစု ကြီးကြီးငယ်ငယ်ရဲ့ ကိန်းဂဏန်းက
မရေမတွက်နိုင်အောင်ပါဘဲ။ အချင်းချင်းထဲမှာ လည်း အဆက်မပြတ်
ပြဿနာတွေ ပေါ်ပေါက် လာပြီး တစ်ဖွဲ့ နှင့် တစ်ဖွဲ့ တိုက်ခိုက်
ရှင်းလင်းနေကြရပါတယ်။ ဖုန်ကျားရှင်ရဲ့ လက်နက်ကိုင်တွေအထဲက
ကျန်စွတ်ကျုံး၊ ဟိုစန်းချို၊ သူပုန်ခေါင်းဆောင် နှစ်ယောက်ကို
ဖယ်ထားလိုက် ရင်တောင် သူတပ်အင်အားက မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပဲ
အင်အားရှစ်ရာကျော် ပြောက် ကျားစနစ်နဲ့ တိုးချဲ့နိုင်ပါတယ်။ သူတို့
တပ်ဖွဲ့တွေက တောနက်တောင်တန်း တွေထဲမှာ ဖျတ်ကနဲ
ပေါ်လာလိုက်၊ ဖျတ်ကနဲ ပျောက်သွားလိုက်နဲ့ မကြာခဏဆိုသလို
တိုက်ခိုက်နှောင့်ယှက်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တိုက်လေ တိုက်လေ
အနေအထားက မဟန်လေ ဖြစ်ဖြစ်လာပါတယ်။ ကျည်ဆံတွေ၊
စားနပ်ရိက္ခာတွေ ပြတ်တောက်သွားပါတယ်။
ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ်တွေက သူတို့ ကို ပတ်လည် ဝိုင်းရံထားပါတယ်။

(၅-ခ)တစ်ခန်းထဲလာတဲ့ ရန်ကျေနဲ့ယဲန့်

ဒီအချိန်အခါမှ ပဲ ထိုင်းနိုင်ငံထဲဆီ ဆုတ်ခွာသွားတဲ့ ကိုးကန့်စော်ဘွား
မျိုးဆက်သစ် ရန်ကျေနဲ့ ယဲန့် စုစည်းဖွဲ့ စည်းတဲ့ ကိုးကန့် တပ်ဖွဲ့ က
အင်အားရာချီ တိုးပွားများ ပြားလာပါတယ်။ လူသူလက်နက်ရော။
မြင်းကောင်ရေပါ အလုံးအရင်းနှင့် တိုးတက်လာပါတယ်။
အခွင့်အခါကြိုကြိုက်လာတာနဲ့ ကိုးကန့် ထဲ ဝင် လာပြီး

ထိုးစစ်ဆင်တိုက်ခိုက်ပါတယ်။ ဖုန်ကျားရှင်နှင့် ပူးပေါင်းလက်တွဲ
လိုက်ကြတယ်။ မြန်မာအစိုးရတပ်တွေကို ကိုးကန်
နယ်မြေထဲကနှင်ထုတ်ဖို့ သစ္စာဆိုကြပါတယ်။

ရွှေချောင်းတို့ ၊ သေနတ်လက်နက်တို့ ၊ မြင်းလားတို့ ကပါ
ကုံလုံပြည့်စုံ နေတဲ့ ဒီတပ်ဖွဲ့ကြီးက ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လိုက်ကြတဲ့
အစဦးပိုင်း လတွေထဲမှာ ပဲ ဘိန်းကို မပြတ်တမ်း သယ်ယူပို့ဆောင်ပြီး
ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားကြ ပါတယ်။ အမြတ်အစွန်း ခွဲဝေမှုနှင့်
စပ်လျဉ်းပြီး ရန်ကျွန်း ယဲနဲ့ နှင့် (အဖေဖက်) အစ်ကိုဝမ်းကွဲ
ရန်ကျွန်းရွှမ်တို့ အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲပြီး ရန်ညှိုးဖွဲ့ကြပါ တယ်။
မြန်မာအစိုးရတပ်ကို တိုက်ထုတ်မယ့် ရန်ကျွန်းယဲနဲ့က မြန်မာအစိုးရ
တပ်ဖွဲ့ရဲ့ တပ်ရင်းတစ်ရင်းကိုပါ ခေါင်းဆောင် လာပြီး အစ်ကိုဝမ်းကွဲကို
တိုက် ခိုက်ပါတယ်။ ညီအစ်ကိုရန်ပွဲမှာ ဖုန်ကျားရှင်က ကံနိမ့်နေတဲ့
အစ်ကိုတပ်ဖွဲ့ ဖက်ကနေ ဝင်ကူတိုက်ပေးပါတယ်။ အကြိတ်အနယ်
တိုက်ပွဲမှာ ဖုန်ကျားရှင် ဖက်က အကြီးအကျယ် ရှုံးနိမ့်သွားပါတယ်။

လက်နက်လူသူတွေ၊ ခွေးပြေးဝက်ပြေး
ဆုတ်ခွာပြေးရရုံတင်မကသေး ပါ။ ဘိန်းစိမ်းရှစ်တန်နှင့် မြင်းလား
အကောင်ရေ ရာချီပြီး တဖက်ရန်သူ လက်ထဲ ရောက်ရှိသွားပါတယ်။
ဒါ့အပြင် တပ်ဖွဲ့ အင်အားရှစ်ရာကျော် သုတ် သင်ရှင်းလင်းခံရပါတယ်။
တကယ့်ကို ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာ ဖြစ်အင်ပါ။ ဖုန်ကျားရှင်လဲ
မြန်မာ နိုင်ငံ မှာ ခြေကုပ်ယူမရတဲ့ အဆုံး တရုတ်ပြည်ထဲ
ထွက်ပြေးခိုလှုံရပါတယ်။

ဖုန်ကျားရှင်အကြောင်း ဒီနေရာမှာ တင် ခေတ္တ ရပ်ထားပြီး
မူးယစ်ဆေး ဝါးဖက်ဆီ လှည့်ကြည့်ရအောင်။

အထက်ပါ အချက်အလက်တွေက တရုတ်စာရေးဆရာမ ဟွမ်တို့ မိ
ရေးသားထားတဲ့ "မိန်းမသားများ လည်း ရွှေတြိဂံထဲကို
ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် ခဲ့တယ်" (မော်ကွန်းမဂ္ဂဇင်း
အခန်းဆက်ဆောင်းပါးရှည် "မာယာဝင်္ကသာ ရွှေတြိဂံ") စာအုပ်ထဲက
ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေ့ဆက်ရေးမယ့် အချက်အလက် တွေကတော့ ဗမာပြည်
ကွန်မြူနစ်ပါတီထဲ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ တရုတ် စာရေးဆရာ
ကျမ်းကျွန်းကျန်းရဲ့ "တနယ်တခြားက သွေးခင်းလမ်း" စာအုပ် ထဲက
ရွေးချယ်ကောက်နုတ်ထားတဲ့ အချက်အလက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။
